

Tayyib Gökbilgin-Minorsky
(1962)

Pek Muhterem Aziz Sevgili Üstadım,

Uzun zamandır mektubunuzu alamadığım için bizi artık unuttunuza hükmedeceğim geliyor. Fakat biz sizi daima hatırlıyor, düşünüyor ve tahassürle anıyoruz. Geçen bütün zamanlarda size zaman zaman gönderdiğim kartlara hiç cevap alamadım. Geçen sonbaharda, Moskova'dan, Leningrad'dan, Varşova'dan, bu sene ilkbaharda da Budapeşte'den selam, saygı ve sevgilerimi sunmuştum. Haddizatında bu suretle rahatsız olup olmadığınız hakkında bazen merak ve endişe duyduğumu, ancak o taraflardan gelenlerden ve sizi son haftalarda görenlerden afiyet haberinizi öğrenmekle bu endişem kayboldu ve ziyadesiyle zevk duymuştum.

Bizi sorarsanız hamt olsun cümleten iyiyiz. Çocuklar mekteplerine gidiyorlar, biz de mutat çalışmalarımız içinde bazen sakin, bazen heyecanlı ve hareketli bir hayat yaşıyoruz. İstikbale ait tatlı projeler yaptığımız da oluyor. Mesela gelecek sene benim 6 aylık bir mezuniyetim var. bu müddetin üç ayını refikam ve çocuklarla beraber İngiltere'de geçirmek istiyorum. Bu münasebetle sizi tekrar göreceğimizden dolayı hepimiz çok seviniyoruz. Bu seyahat programını şimdi düşünüyorum. Haziran başında Brüksel'de toplanacak Societe Jean Bodin toplantısına katılmak üzere hep beraber trenle hareket etmek, Haziran 15'ten itibaren Londra veya civarında bir yerde beraberce kalmak, Ağustos sonlarında İngiltere'deki ikametimiz hususunda bilmem sizden bazı tavsiye ve bilgi alabilir miyiz?

Mesela Omay ve Mehmet İngilizce öğrendikleri ve biraz bildikleri için lisanlarını mümkün mertebe ilerletmelerini istiyor ve bu maksatla en faydalı ve aynı zamanda mütevazı ve kesemize elverişli bir yaşayış imkânını arıyoruz. Acaba Omay ve Mehmet'in ayrı ayrı yerlerde pansiyoner bırakmak ve böylece sadece İngilizce konuşmaya mecbur bırakmak mümkün olur mu? Bilmiyorum tanıdığınız bu türlü aileler var mıdır? Bize maddi bakımdan nasıl bir külfet tahmil eder ve böyle ve böyle bir şekli siz tavsiye eder misiniz?

Eğer siz veya Madam Minorsky bu hususta bizi aydınlatıcı malumat lütfederseniz çok müteşekkire ve minnettar olacağız.

Buraya ait emirlerinizi bekler, samimi selam, derin hürmet ve muhabbetlerimi teyit ile en iyi dileklerimi sunar muhterem madamın ellerinden öperim.

Leman size ve hanımefendiye bilhassa selam ve hürmetler eder, çocuklar ellerinizden öperler.

Bu sene yeni başlamakta olan Noel ve yeni sene tebriklerimi ve en iyi dileklerimi sunmak üzere bu mektupla tekrar sizi aramayı ve rahatsız etmeyi istedim. Hoş göreceğinizden eminim.

Rica ve temenni ederim ki, muhterem madam ile birlikte tamam bir sıhhat ve afiyettesinizdir inşallah.

Hâlâ Londra'da bulunan bir arkadaşım bana üç yüz liraya yer aramaktadır. Kendisi de ailesi ve çocukları ile birlikte Flat denilen bir pansiyonda kalıyormuş, diğer bir İngiliz arkadaşım bana Britisch Council'in bu hususta müsait yer olabileceğini veya üniversite mensupları için uygun pansiyonlar mevcut olduğunu haber verdi. Fiyat bakımından bunu anlatır herhalde iyi olacaktır.

Çocukları Venedik'e kadar götürüp oradan vapurla İstanbul'a göndermek veya ben bir müddet daha Azrin'de kalacağım. Bu müddeti belki yine İngiltere'de veya Almanya'da geçiririm. Ancak 1963 ilkbaharında Varşova Üniversitesi beni üç ay için misafir profesör sıfatıyla davet ettiği cihetle belki de doğruca oraya giderim. Buradaki vazifeme ancak bir sene sonra başlarım inşallah.